

ماجرای یک ایستگاه صلواتی متفاوت در حاشیه شهر

مرغ عشق هلیم نذر امام حسین (ع)

خوب کار کند و موجودی کیف پولش کمتر از سال های پیش است. نه اینکه ایستگاه را دایر نکند. نه. همین شب ها اگر پس از اذان مغرب به طبرسی شمالی ۵۵ سر بزنید، او و دوستانش را ایستاده پشت میز کوچک پذیرایی شان می بینید. غصه ای که او دارد و از زبان مادرش آن را می شنویم، این است که نتوانسته است هزینه درست کردن شربت را برای چند شب باقی مانده از دهه اول جور کند و باید به همان جای اکتفا کند. از قضا، مرغ عشق هایش هم امسال تخم نگذاشتند و درآمدی که روی آن حساب باز کرده بود، محقق نشد. ناچار یکی شان را با قفسش فروخت به ۲۲۰ هزار تومان که همه اش در چند شب گذشته خرج پذیرایی از مهمانان حضرت شد.

خاطرم ان جمع است که حتی اگر بانی پیدا نشود و تا شب آخر، پذیرایی در حد همین چند استکان جای ساده باشد، در برکت کار تأثیری ندارد. اتفاقی که باید، در محله رخ داده است و هم سن و سال های او که تا پیش از این، برای ایستگاه صلواتی سوزه شوخی های کودکانه شان بود، حالا برای ایستادن کنار محمدجواد و پذیرایی از عزاداران سیدالشهدا (ع) سرودست می شکنند. قصه عشق او به حضرت اباعبدالله (ع) را نباید در این سال ها جست و جو کرد. شاید درست تر این باشد که پیشینه عشق این خادم کم سن و سال را در دوره ای جست و جو کرده که هنوز به دنیا نیامده بود، در توسل دائمی و زیارت عاشوراهایی که به گفته خانم امیدوار در زمان بارداری محمدجواد بارها خوانده شده است.

تعریف می کند، پسرش در طول سال و بسته به شرایط، برای خودش کاسبی راه می اندازد. مثلاً ایام نوروز که می شود، ماهی قرمز و تابستان ها بلال می فروشد. همه این درآمد را با پول توجیبی هایی که از بابای می گیرد، یک کاسه می کند و نگه می دارد برای پذیرایی دهه محرم. حواشش به تقویم هست و یکی دو ماه مانده به این ایام، دغدغه هایش دوچندان می شود که امسال چه کار کند بهتر است و آیا پولی که پس انداز کرده است، کفاف اجرای ایده هایش را می دهد یا نه.

از آنجایی که زندگی برای همه ما بالا و پایین دارد و محمدجواد هم از این قاعده مستثنا نیست، امسال به دلیل برخی مشغله ها نتوانسته است

سعید شجری

تکیه

گرمای تابستان امسال که جایش را به خنکای مهرماه بدهد، محمدجواد سیزده ساله می شود. او بانی یکی از ایستگاه های صلواتی ساده و بی ریای شهرمان است. ایستگاه که نمی شود گفت، یک میز ساده است که روی آن پارچه سیاه کشیده شده است و بسته به توان او و خانواده اش، هر شب با چند استکان چای از عزاداران حسینی پذیرایی می شود.

برپا کردن این بساط در شب های دهه اول محرم به شش سال پیش برمی گردد که هنوز مدرسه نمی رفت و سواد خواندن و نوشتن نداشت، اما گویا واحدهای درس عشق به امام حسین (ع) را با موفقیت سپری کرده بود. نشانه اش پیشنه های بود که با اخلاص و معصومیتی کودکانه با مادرش در میان گذاشت، اینکه چند تا از مرغ عشق هایی را که خیلی دوستشان دارد، بفروشد و هزینه راه انداختن یک ایستگاه صلواتی مقابل منزلشان را جفت و جور کند. آن سال، آرزوی این خادم کوچک امام حسین (ع) به ساده ترین شکل ممکن برآورده شد. چند عبه نوشابه و یک تخته چوبی، شد میزی برای گذاشتن چند سینی چای قندپهلو که همه پذیرایی اش را تشکیل داد. الان هم اوضاع تفاوت چندانی نکرده است. نهایتش این است که چای جایش را به شربت یا نهایت یک لقمه نان و ماست و سبزی بدهد. اگر هزینه اش فراهم شود. آن طور که خانم امیدوار، مادر محمدجواد، برایمان

این روزها پوشش های مختلفی برای اصلاح الگوی مصرف در مشهد اجرا می شود

مردم در میدان برای نجات آب

طبق اعلام هواشناسی خراسان رضوی، این استان در سال گذشته بیشترین کاهش بارندگی را تجربه کرده و کاهش امسال نیز در شصت سال گذشته بی سابقه بوده است. در این میان، وضعیت مشهد حادث تر از سایر نقاط استان است، به گونه ای که از ابتدای سال آبی جاری تا کنون فقط ۸۴ میلی متر بارندگی در مشهد ثبت شده که این میزان در سال آبی قبل از آن، ۲۱۶ میلی متر و در دوره آماری بلندمدت ۲۴۱ میلی متر بوده است و می توان گفت اکنون این کلان شهر کاملاً گرفتار خشک سالی است. آب نماهای خاموش شهر هم به روشنی بر این معضل صحنه می گذارند. از این رو، برای فرهنگ سازی مدیریت مصرف و جلب مشارکت مردم در راستای گذر از تنش آبی تابستان، پوشش های مختلفی از سوی مردم و مسئولان شکل گرفته است که در ادامه با چند نمونه از آن ها آشنا می شویم.

گزارش روز

زهره شریاتی
روزنامه نگار

صرفه جویی هزاران لیتری با اجرای پوشش «مصرف آب، نصف»

اقدام کنیم. با همین منابع محدود می توان بدون جیره بندی، از وضعیت تنش زای تابستان عبور کرد. ● جیره بندی، بدترین گزینه مدیریت مصرف آب او معتقد است جیره بندی آب به عنوان بدترین گزینه ممکن برای مدیریت مصرف، خط قرمز وزارت نیرو و شرکت آبفای مشهد است، زیرا برخلاف سایر انرژی ها، آب قابلیت ذخیره سازی دارد و با جیره بندی آن، مدیریت و کاهش مصرف رخ نمی دهد. بنابراین، جلب توجه و حساسیت مردم نسبت به مصرف بهینه آب، باید از طریق اطلاع رسانی و آگاهی بخشی صورت بگیرد.

اجرای پوشش «مصرف آب، نصف» از سوی اداره کل آب و فاضلاب مشهد با رویکرد تغییر الگوی مصرف و شعار «۳۰-۳۰-۳۰» در قالب آموزش همگانی، ترویج شده است و در تبلیغات شهری به نمایش درمی آید. ۳۰-۳۰-۳۰ به معنای سه دقیقه کاهش در مدت استحمام، ۳۰ درصد کاهش مصرف فلاش تانک و سه ساعت استفاده کمتر از کولرهای آبی است. به گفته محسن نجات، مدیرکل مدیریت بحران استانداری خراسان رضوی، با اجرای آن توسط مشترکان، هزار لیتر بر ثانیه در مصرف آب صرفه جویی می شود.

همچنین، طبق اظهارات حسین اسماعیلیان، مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب مشهد، در ذیل این پوشش، افزون بر بخش مردمی، شیوه نامه اجرایی مدیریت مصرف بهینه آب و برنامه تنش آبی برای چهارده دستگاه اجرایی، تدوین و از طریق آن تکالیف خاص با ریز برنامه ها و شیوه های اجرایی ابلاغ می شود. در این راستا، استفاده از شیوه های نوین آبیاری برای نگهداری درختان و حذف مصارف بی رویه آب شرب و آبیاری گیاهان پر آب طلب و استفاده از پساب حاصل از بازچرخانی برای آبیاری فضای سبز در این شرکت، به عنوان یک اقدام عملی و با هدف الگوسازی سازگاری با کم آبی در یک ابلاغ رسمی آغاز شده است و اگر بتوانیم در کنار اجرای طرح های اضطراری تأمین آب، در حوزه مدیریت مصرف نیز به صورت مؤثر

محله دوستدار آب

مردم هم برای حمایت از مایه حیات بیکار ننشسته اند، به عنوان نمونه، هفته گذشته پوشش «محله دوستدار آب، به همت اعضای شورای اجتماعی و جوانان منطقه ۴» اجرا شد. حجت الاسلام والمسلمین علیرضا بابازاده، عضو شورا و امام جماعت مسجد حضرت علی بن ابی طالب (ع) محله طلاب، در این باره می گوید: به اتفاق اعضای شورا تصمیم گرفتیم برای مشکل کم آبی مشهد کاری انجام دهیم تا مردم به اهمیت آن پی ببرند که اولین اقداممان، راه اندازی این پوشش بود. بدین منظور، پلاکاردهایی با محتوا و راهکارهای مربوط به صرفه جویی آب تهیه شد و اعضای شورای اجتماعی محله همراه با تعدادی از جوانان و نوجوانان با ایستادن مقابل خودروهای پشت چراغ قرمز در چهارراه برق، این پلاکاردها را نمایش دادند که هم از سوی مردم، هم رانندگان خودروها، با استقبال خوبی روبه رو شد. عابران پیاده می ایستادند و پلاکاردها را می خواندند، مسافران ون ها یا اتوبوس ها هم گاهی سرشان را بیرون می آوردند و بینند روی پلاکاردها چه چیزی نوشته شده است. من هم با لباس روحانیت پلاکاردها دست می گرفتم. به همین دلیل، مردم ابتدا فکر می کردند موضوع حجاب است! در زندگی شخصی نیز ضمن صرفه جویی در خانواده، به دیگران هم یادآوری می کنیم و معتقدیم حتی اگر آب زیاد و کافی هم باشد، اسراف و مصرف بیش از اندازه، درست نیست.

● پوشش فرهنگی «آب و نقش من»
«آب و نقش من»، عنوان پوشش دیگری است که با محوریت فرهنگی

imam HUSSEIN is a symbol of freedom and courage, he belongs to all the people of the world. who is HUSSEIN?
امام حسین (ع) نماد آزادی و شجاعت است. او متعلق به همه مردم جهان است. حسین کیست؟

الیاس حس وحالش را این گونه در فضای مجازی با پستی به اشتراک گذاشت: «پارسال باندری خونه مون رو محرمی کردم، امسال هم اگه پرچم هام هنوز نرسیده، فعلاً بایه پرگه A4 و شال مشکی خونه م رو محرمی کردم. این ایده منه تا حداقل افرادی که از دم در خونم رد می شن، به سؤال واسه شون ایجاد بشه کم من و کرم تو مولا. این کاری بود که از دستم برمی اومد. آقا جانم امام حسین (ع)، پرچمت توی آمریکا هم بالاست.»

سال ها از حماسه کربلا می گذرد و هر چه جلوتر می رویم، عشق و ارادت مؤمنان و انسان های آزاده به ساخت امام حسین (ع) بیشتر از سال ها قبل خودش را نشان می دهد؛ چرا که به فرموده پیامبر (ص)، برای شهادت حسین (ع)، حرارت و گرمایی در دل های مؤمنان است که هرگز سرد و خاموش نمی شود. روز گذشته در فضای مجازی چشممان به حرکت تحسین برانگیز آقا الیاس در تگراس آمریکا روشن شد. او هم مثل خیلی از ایرانی ها که سر در خانه هایشان پرچم عزای برای امام حسین (ع) و یاران باوفایش نصب می کنند، وی در منزلش با پرگه A4 و پارچه مشکی، عشق و ارادتش را به این امام همام نشان می دهد. او روی پرگه به زبان انگلیسی نوشته است:

ایده محرمی الیاس در تگراس آمریکا

چشمات روشن

